

Образац - 1

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ:



ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
БАЊА ЛУКА

ПРИМЉЕНО: 2. 6. 2015.			
ОРГ.ЈЕД.	БРОЈ	ПРИЛОЗИ	ВРИЈЕДНОСТ
	538		

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

*о пријављеним кандидатима за избор наставника у звање
доцента за ужу научну област Међународно право*

І. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке: Конкурс Сената Универзитета у Бањалуци, одлука бр 02/04.535-104/15 од 26. 3. 2015. год.
Ужа научна/умјетничка област: Међународно право
Назив факултета: Факултет политичких наука
Број кандидата који се бирају Један (1)
Број пријављених кандидата Један (1)
Датум и мјесто објављивања конкурса: „Глас Српске“, 8.4. 2015. године

Састав комисије:
а) Академик проф. др Витомир Поповић, редовни професор (ужа научна област: Међународно право), Правни факултет Универзитета у Бањалуци, предсједник
б) Проф. др Радован Вукадиновић, редовни професор (ужа научна област: Међународно право), Правни факултети у Крагујевцу и Бањалуци, члан
в) Проф. др Весна Казазић, редовни професор (ужа научна област: Међународно право), Правни факултет Свеучилишта у Мостару, члан

Пријављени кандидати
1. Др Матеј Савић, Факултет политичких наука Универзитета у Бањалуци

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Матеј (Снежана и Звонко) Савић
Датум и мјесто рођења:	19.12.1984., Бањалука
Установе у којима је био запослен:	-Народна скупштина Републике Српске, Бањалука; -Факултет политичких наука Универзитета у Бањалуци
Радна мјеста:	-Приправник; правни сарадник Одбора за уставна питања; секретар Одбора за здравство, рад и социјалну политику у Народној скупштини Републике Српске; -Сарадник -асистент и виши асистент на Факултету политичких наука Универзитета у Бањалуци
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	-Удружење правника Републике Српске; -Центар за националну стратегију (ЦЕНС), Београд -Друштво чланова Матице српске у Републици Српској -Стални сарадник Новог полиса -Стални сарадник Нове српске политичке мисли

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Дипломирани правник
Мјесто и година завршетка:	Бањалука, 18.12.2007. године
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8, 83 (осам, 83/100)
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Магистар правних наука (ужа научна област: Међународно право)
Мјесто и година завршетка:	Бањалука, 26.11.2011. године
Наслов завршног рада:	Дипломатско - конзуларно право у систему права уопште - Појам, развој, кодификација и извори
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Међународно право
Просјечна оцјена:	Десет (10)
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бањалука, 7. 2. 2015. године
Назив докторске дисертације:	Проблеми државноправног субјективитета у савременим изазовима међународног права
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Међународно право
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	-Асистент - сарадник, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, 1. 3. 2011. године; -Виши асистент, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, 25.5.2012. године

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

1.Оригинални научни рад у часопису међународног значаја:

1.1.Матеј Савић, Регионална сарадња у контексту европских интеграција из угла Босне и Херцеговине и Републике Српске, Нова српска политичка мисао, Vol. XVIII, Београд, 2010, по 3-4, стр. 103-116

Број бодова: 8

2. Оригинални научни рад у часопису националног значаја:

2.1. Матеј Савић, Дипломатско-конзуларно право, појам и кодификација, Годишњак Правног факултета у Бањалуци, бр. 33, 2011, стр. 327-340

Број бодова: 5

3. Научни рад на скупу међународног значаја, објављен у цјелини:

3.1. Матеј Савић, Држава и дипломатија, Правна ријеч, бр. 29, Бањалука, 2011, стр. 231-251

Број бодова: 6

Радови послје последњег избора/реизбора

1. Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја:

1.1. Матеј Савић, Правна лица слична државама као субјекти међународног јавног права, Годишњак Правног факултета у Бањалуци, бр. 36/2014, стр. 47-74

У овом раду, теоријском анализом, заузето је становиште да је држава субјект права, специфичног карактера, те да је, као такву, треба прихватити, при чему се она као правно лице, у различитим правним односима, појављује на различите начине. Такође, специфичност државе примјећује се и у међународним правним пословима јавног карактера гдје она иступа као суверено правно лице, једнако као и друге државе. Међутим, када се говори о организмима државотворног карактера са непотпуним субјективитетом, међународноправна једнакост не постоји, истиче аутор. Према томе, главно питање које је обрађено у овом раду јесте питање положаја, статуса и субјективитета зависних правних лица сличних државама, а која су одређена као основни субјекти слични државама. У том смислу, аутор сматра да општи појам субјекти слични државама, у контексту савременог међународног права XXI вијека, обухвата: 1) зависна правна лица слична државама, 2) државотворне организме и 3) несамосталне територије. У овом раду посебна пажња је усмјерена на утврђивање правне природе и карактера неопротектората, као и његово одређење као савременог облика зависних правних лица сличних државама. У овом раду анализиран је карактер зависности Босне и Херцеговине као правног лица сличног државама, према специфичностима унутрашњег правног поретка и организације, а у контексту институције Високог представника која је, према „Бонским овлашћењима“, заправо постала намјесничка власт држава окупљених у Савјету за имплементацију мира и која од конференције у Бону посједује посебан мандат управљачког, уставотворног, законодавног и судског капацитета ad hoc

карактера. Закључак је такав да Босна и Херцеговина, уз присуство Високог представника као институције (вањског) намјесничког карактера, према надлежностима, представља зависно правно лице слично државама. Она је, уистину, заједница државотворних ентитета у покушају, јер је присуство међународне заједнице свакако чини неопротекторатом, закључује аутор.

Број бодова: 6 (шест)

1.2. Н. Врањеш - М. Савић, Законодавна и извршна власт у поступку закључења међународних уговора, Правна ријеч, Часопис за правну теорију и праксу, бр. 33, Бањалука, 2012, стр. 173 -192

Област закључења међународних уговора представља материју која, како у међународном, тако и у домаћем (посебно уставном и управном) праву представља поприште дугогодишњих теоријских сукобљавања. Наиме, стално је питање хијерархијског и сваког другог односа између међународног и домаћег права што посебно долази до изражаја на пољу закључења и извршења међународних уговора. Стога се положај законодавне и извршне власти у поступку закључења међународних уговора уз нагласак на актуелна теоријска схватања суверенитета намеће као изузетно питање, *per se*. Предмет овог рада је улога законодавне и извршне власти у поступку закључења међународних уговора. У раду се анализира улога егzekутиве и легислативе у поступку закључења међународних уговора фокусирајући се на основне постулате Бечке конвенције о праву уговора, досадашња теоријска уобличавања те упоредна искуства и рјешења уз неизоставан осврт на домаће право.

Број бодова: 6 (шест)

1.3. Матеј Савић, Међународно јавно право и његови субјекти - нека од теоријских одређења међународноправног субјективитета, Правна ријеч, Часопис за правну теорију и праксу, бр. 37, Бањалука, 2013, стр.155-171

Свеобухватност погледа о међународноправном субјективитету можемо рашчланили на два основна теоријска схватања која су условила данашњи развој модерних идеја с краја XX вијека. То су: волунтаристичко и солидаристичко схватање. Ове двије најзначајније теорије, иако дијаметрално супротне, имају истовјетну полазну основу. На основу главне тезе волунтаристичког правца, међународно право је засновано једино на вољи, тј. на сагласности држава, према којој искључиво државе посједују субјективитет и капацитет да стварају међународно право као чланови међународне заједнице. С друге стране, истиче аутор, међународна заједница, према солидаристичком схватању, представља универзалну творевину, гдје постоје правила општег или, пак, објективног права које државе не могу оспорити, а које опет, не потичу из природног права, већ су једнообразна и одређују људски род као такав. Аутор истиче да се постмодернистички правац у науци међународног права јавио крајем XX вијека, као реакција на строги позитивизам, при чему је утемељен на критици апсолутног

етатизма кроз који се и развило међународно право. Може се извести закључак да је појам субјекта међународног права вишезначан и свакако диманичан. Такође, истиче се, у XXI вијеку можемо посвједочити постојање специфичних субјеката међународног права, као што су ентитети који посједују све елементе државности, међутим, нису државе у правом смислу ријечи. Аутор наглашава да тај примјер можемо сагледати управо кроз случај Босне и Херцеговине, или нпр. тзв. Републике Косово, те тако можемо, са сигурношћу, дефинисати један нови субјект међународног јавног права, а то су неопротекторати, закључује се у раду.

Број бодова: 6 (шест)

2.Прегледни научни рад у часопису националног значаја или поглавље у монографији истог ранга

2.1.Матеј Савић, Сувереност држава између кризе међународног права и савремене политичке реалности, Политеиа, бр. 8., Бањалука, стр.69-98

У наведеном раду аутор обрађује један веома сложен и контроверзан проблем. Наиме, од Боденовог схватања државне власти као суверене, тј. највише, самосталне, непрекидне и недјелјиве, право, друштво и држава са својим најбитнијим квалитетом - сувереношћу државне власти, до данас су прошли кроз велике промјене. Сувереност државне власти и независност држава је све више релативан феномен, како са унутрашњег, тако и са спољашњег аспекта. Аутор сматра да међународна заједница у цјелини, међународно право и воља заинтересованих субјеката међународних односа имају све већи утицај на унутрашњи живот државе, док се држави и њеној власти у доктрини приписују посебни квалитети као што су ефективност, легалност, легитимност, демократичност итд. Савремена политичка реалност је таква да се у доктрини све чешће сувереност доводи у везу са посебним - ексклузивним ресурсима и капацитетима одређених држава, а не са квалитетом власти, елементима државе, или, пак, вољом народа, закључује аутор. Међутим, државна сувереност представља много више од основне агрегатне процјене ресурса и просте дерегулације, јер без здраве државне организације и њеног суверенитета не може постојати, данас међународно прихваћен, систем координације, нити било какав супранационални суверенитет, или, пак, општи правни поредак, који би државе међусобно могле успоставити, закључује аутор.

Број бодова: 6 (шест)

3.Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у цјелини

3.1. Матеј Савић, Босна и Херцеговина и примјена споразума о питањима сукцесије СФР Југославије (из угла Републике Српске), Регулисање отворених питања између држава сукцесора СФРЈ, Београд, 2013, стр. 275-292

У наведеном раду аутор истиче да су бивше југословенске републике потписале у Бечу, 29. јуна 2001. године, Споразум о питањима сукцесије СФР Југославије о споразумном рјешавању отворених питања сукцесије, чиме је завршен преговарачки процес започет 1991. године. У коначном тексту Споразума утврђени су општи принципи и основна права и обавезе држава слѣдбеница у процесу имовинскоправне диобе наслеђа СФР Југославије. У смислу конкретног споразума положај Босне и Херцеговине је специфичан према рјешењима за имовинске категорије у оквиру утврђених анекса, с нагласком на примјену анекса „G“ који се односи на приватну имовину и стечена права. Наиме, проблем спровођења одредаба садржаних у овом анексу огледа се кроз изостанак реципроцитета и узајамности од стране Републике Словеније и Републике Хрватске у односима са Босном и Херцеговином, гдје је у немалом броју случајева дошло до онемогућавања враћања имовине држављана Босне и Херцеговине са пребивалиштем у Републици Српској. Циљ овог рада био је да се анализира појам сукцесије уопште, као и одредбе садржане у тексту Споразума о питањима сукцесије СФР Југославије и њихове примјене у међународним односима држава, равноправних сукцесора.

Број бодова: 5 (пет)

3.2. Матеј Савић, Споразум о специјалним паралелним односима - Дејтонски темељ односа Републике Српске и Републике Србије, Република Србија и Република Српска - стари и нови политички изазови, Београд, 2014, стр.186-199

У наведеном раду аутор истиче да Босна и Херцеговина представља савезну државу (савез држава) у којој положај државотворних елемената ипак заузимају јединице које су дефинисане као ентитети, на основу чега можемо рећи да се ради о једној врсти ентитетске заједнице конфедералног карактера, при чему ентитети имају право да успостављају специјалне паралелне односе са сусједним државама. Аутор тврди да се може закључити да појам специјалних паралелних односа обухвата све оне односе осим оних који су, изричито, чланом III/1 Устава Босне и Херцеговине, дати у надлежност Босни и Херцеговини. Иако је Споразум о специјалним и паралелним односима потписан два пута, и то 2001. године између Републике Српске и СР Југославије, те 2006. године између Републике Српске и Републике Србије, суштински није испуњено ништа, бар не у виду посебних односа или пак, пројекта од стратешког значаја, што би требало да представља један од главних облика системске сарадње, закључује се у раду. Резултати су непримјетни, истиче аутор, уз став да управо даље конкретизовање наведеног споразума представља елемент који стабилизује поредак успостављен Дејтонским мировним споразумом којим је успостављен мир и чиме је обезбјеђен темељ за напредак и свеобухватни просперитет Босне и Херцеговине и њених државотворних ентитета.

Број бодова: 5 (пет)

4. Прегледни рад (чланак)

4.1. Матеј Савић, Уједињене нације и међународно право, Политеиа, бр. 3,

У наведеном раду аутор истиче да се упоредо са отвореним војним претензијама вјековних свјетских сила развијала и модерна дипломатија, јер како отпочињање рата, тако и склапање мира, захтијевало је политичко дјеловање. Конкретно политичко ангажовање претходило је, прво потписивању, а затим и ступању на снагу међународних докумената, на основу чега је, формално ударен темељ модерног међународноправног поретка. Даље се истиче да је формирањем међународних организација омогућена и кодификација, као и прогресивни развој међународног права. Такође, у смислу очувања међународног мира и безбједности, прво је формирано Друштво народа, а по завршетку другог свјетског рата и ОУН. Уопште, функционисање органа Уједињених нација регулисано је правним правилима, међутим политички циљеви, тенденције и механизми којима се користе државе чланице у многоме одређују дјеловање, прије свега, Савјета безбједности, али и Генералне скупштине, као пленарног органа. Ипак, постигнути резултати Комисије за међународно право у смислу израде међународних конвенција, као и државно приступање истим, представљају неприкосовена достигнућа у смислу развоја међународног права, закључује аутор. С друге стране, тенденције кретања међународних односа усмјерене су ка успостављању мултиполарног система у међународној заједници. Данас, међународна политичка сцена поприма нови изглед, при чему, већ готово изграђен међународноправни систем очекује даљи прогресивни развој, закључује се на крају.

Број бодова: 3 (три)

4.2. Матеј Савић, Сувереност, независност и једнакост у контексту основних права (и дужности) држава у савременим изазовима међународног права, Годишњак Правног факултета у Бањалуци, бр. 37, Бањалука, 2015., стр. 203-233

У раду аутор истиче да све већа практична мултипликација и различитост међународних (правних) субјеката и *specialis* актера који се јављају у међународном животу поставља захтјеве за интензивирање развој, како доктрине, тако и међународноправне праксе у долазећим годинама XXI вијека. Статус државе у међународном праву умногоме је редефинисан и условљен транснационалним токовима, *per se*, као и развојем праксе међународних (невладиних) организација, мулти(а)националних корпорација, али и због промјена у погледу статуса појединца. С тим у вези, основна права и дужности држава нас занимају више као основ за даљи развој међународног јавног права и државноправног субјективитета, а не као скуп анахроних норми које се већ велики број деценија неконсеквентно крше од стране немалог броја држава, истиче аутор. Истовремено, у раду се поставља питање: да ли ће положај државе, а с тим у вези и категорија основних права (и дужности) држава еволуирати и да ли ће међународно право моћи институционално обезбједити развој и примјену правне нормативе - *ius cogens*? Ово су само нека од питања која се постављају у овом раду и на која се настојало одговорити.

Број бодова: 3 (три)

5. Претходно саопштење

5.1. Матеј Савић, Право на сувереност држава и политичка реалност, Глобализација и сувереност, Бањалука, 2014, стр.347-363

У раду се истиче да је појам суверенитета у непосредној вези са државом као правно - политичком организацијом. Од Боденовог схватања државне власти као суверене, тј. највише, самосталне, непрекидне и недјелјиве, право, друштво и држава са својим најбитнијим квалитетом - сувереношћу државне власти, до данас су прошли кроз велике промјене. Апсолутни суверенитет представља само фактографску категорију у историји, сматра аутор. Сувереност државне власти и независност држава, *per se*, све више је релативан феномен, како са унутрашњег, тако и са спољашњег аспекта. Међународна заједница у цјелини, међународно право и воља заинтересованих субјеката међународних односа имају све већи утицај на унутрашњи живот државе, док се држави и њеној власти у доктрини приписују посебни квалитети као што су ефективност, легалност, легитимност, демократичност итд. Утемељена на теорији друштвеног уговора, Русоова идеја народне суверености данас има значајан одјек у демократским вриједностима политичког запада и у праву на самоопредјелјење народа уопште. Као једно од основних права, право на самоопредјелјење народа, с једне стране обезбјеђује настанак нових држава и суверене власти, док, с друге стране, непосредно дерогира државну организацију и њен суверенитет. Оваква вриједносна контрадикторност у потпуности одговара актуелном међународноправном животу уопште. Политичка реалност је таква, истиче аутор, да се у доктрини сувереност све чешће доводи у везу са посебним - ексклузивним ресурсима и капацитетима одређених држава, а не са квалитетом власти, елементима државе, или, пак, вољом народа. Међутим, иако је данас питање независности готово беспредметна расправа, сматра аутор, државна сувереност представља много више од прости дерегулације, јер без здраве националне државе и њеног суверенитета не може постојати међународно признат данашњи систем координације, нити било какав супранационални суверенитет који би државе међусобно могле створити. Без обзира на актуелне тенденције у међународној заједници државе су још увијек најзначајнији субјект међународног права, закључује се.

Број бодова: 1 (један)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 41 (четрдесетједан)

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

1. Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству):

1.1. Зимска школа европског права, Златибор, 23.2.-28.2.2009. године

Број бодова: 3 (три)

1.2. Октобарски правнички дани, међународни научни скуп, Удружење правника Републике Српске и Правни факултет Универзитета у Бањалуци, Бањалука, 2011 (реферат)

Број бодова: 3 (три)

Образовна дјелатност последице последњег избора/реизбора

Кандидат је током овог периода изводио вјежбе из наставних предмета: Основе права, Међународно право, Дипломатско - конзуларно право, Демократија и људска права као и Основе Европске уније. Рад са студентима, осим часова вјежби, обухватао је и консултације и усмјеравање приликом израде семинарских радова. Након одбране докторске дисертације и стицања научног степена доктора правних наука, кандидат се, у сарадњи са одговорним наставницима, укључивао и у часове предавања и праћење и вредновање рада студената, потврдивши одговарајуће педагошке способности и одговорност у испуњавању радних обавеза.

1. Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству)

1.1. Октобарски правнички дани, међународно савјетовање „Изградња и функционисање правног система“, Удружење правника Републике Српске и Правни факултет Универзитета у Бањалуци, Бањалука, 2012., (реферат)

Број бодова: 3 (три)

1.2. Регулисање отворених питања између држава сукцесора СФРЈ, Институт за међународну политику и привреду, међународна конференција, Београд, 2012., (реферат)

Број бодова: 3 (три)

1.3. Октобарски правнички дани, међународно савјетовање „Изградња и функционисање правног система“, Удружење правника Републике Српске и Правни факултет Универзитета у Бањалуци, Бањалука, 2013., (реферат)

Број бодова: 3 (три)

1.4. Република Србија и Република Српска - стари и нови политички изазови, Институт за међународну политику и привреду, међународна конференција, Београд, 2014., (реферат)

Број бодова: 3 (три)

1.5. The old and the New World Order - between European integration and the historical burdens, међународна конференција, Институт за међународну политику и привреду, Београд, 2014

Број бодова: 3 (три)

1.6. Октобарски правнички дани, међународно савјетовање „Изградња и фикционасање правног система“, Удружење правника Републике Српске и Правни факултет Универзитета у Бањалуци, Бањалука, 2014

Број бодова: 3 (три)

1.7. Млада Босна и идеја националног ослобођења, међународни научни скуп поводом 100 година од Првог свјетског рата, Факултет политичких наука Универзитета у Бањалуци, Бањалука, 2014.

Број бодова: 3 (три)

1.8. Русија и Балкан, Историјски савезници и економски партнери, међународни округли сто, Факултет политичких наука Универзитета у Бањалуци, Бањалука, 2014. године

Број бодова: 3 (три)

2. Квалитет образовне дјелатности на Универзитету

Након избора у звање вишег асистента др Матеј Савић је ангажован као сарадник у извођењу наставе на следећим предметима: Основе права, Основе Европске уније, Демократија и људска права као и на предметима Међународно право и Дипломатско - конзуларно право на мастер студију.

У раду са студентима кандидат је демонстрирао компетентност, склоност ка образовној дјелатности и одговарајуће педагошке способности. Квалитет његовог наставног рада позитивно је оцијењен и од стране студената.

Према анкети судената о квалитету наставе у љетњем семестру академске 2012/13 године, кандидат је по предметима добио следеће просјечне оцјене:

-Основе права: 3,45; Основе Европске уније: 4, 01; Демократија и људска права: 4, 36 и 3, 75. На мастер студију анкете нису вршене.

Бодови: 5,10, 10, 10
УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 59 (педесетдевет)

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора
1.Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета:
<i>1.1.Члан Удружења правника Републике Српске, Бањалука</i>
Број бодова: 2 (два)
<i>1.2.Члан Центра за националну стратегију (ЦЕНС), Београд</i>
Број бодова: 2 (два)
Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)
1.Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета:
<i>1.1.Члан Удружења правника Републике Српске, Бањалука</i>
Број бодова: 2 (два)
<i>1.2.Стални сарадник Новог пописа</i>
Број бодова: 2 (два)
<i>1.3. Стални сарадник Нове српске политичке мисли</i>
Број бодова: 2 (два)
<i>1.4.Члан Друштва чланова Матице српске Републике Српске</i>
Број бодова: 2 (два)
Бодови: 8 (осам)
УКУПАН БРОЈ БОДОВА: научна+стручна+образовна дјелатност=41+59+8=108

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На основу изложеног Комисија констатује следеће. На расписани конкурс пријавио се само један кандидат, др Матеј Савић из Бањалуке. Из приложене документације видљиво је да је кандидат завршио Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, са просјечном оцјеном 8, 83 (осам, 83/100) и тиме стекао стручни назив дипломирани правник. Из уже научне области међународно право имао је следеће оцјене: Међународно јавно право - (9) девет; Међународно приватно право - (9) (девет); Међународно трговинско право -10 (десет). Завршио је последипломски студиј из области међународноправних наука на коме је све испите, укључујући и усмени магистарски испит положио са највишим оцјенама (10), односно одликом (*summa cum laude*). Дана 26.11. 2011. године кандидат је на Правном факултету Универзитета у Бањалуци одбранио магистарску тезу на тему „Дипломатско - конзуларно право у систему права уопште - Појам, развој, кодификација и извори“ и тиме стекао звање магистар међународноправних наука. Дана 7. фебруара 2015. године на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци одбранио је докторску дисертацију под насловом „Проблеми државноправног субјективитета у савременим изазовима међународног права“, из области међународног права и тиме стекао научни степен доктора правних наука.

Кандидат је, након запослења у Народној скупштини Републике Српске које је трајало од 2007. до 1. 3. 2011. године, обављао послове асистента (од 1.3.2011.године), потом вишег асистента - сарадника (од 25. 5. 2012. године и данас) на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци на предметима: Основе права, Политички систем Европске уније, Основи Европске уније, Демократија и људска права, Међународно право и Дипломатско - конзуларно право. Био је секретар студијског програма Политикологије као и члан Наставно - научног вијећа Факултета политичких наука Универзитета у Бањалуци, испред овог студијског програма.

Положио је стручни испит за раднике органа државне управе. Говори енглески, а служи се француском језиком.

У складу са одредбама Закона о високом образовању Републике Српске, Статута Универзитета у Бањој Луци и Правилника о поступку и условима избора наставника и сарадника Универзитета у Бањој Луци и на основу предочених научних, образовних и стручних референци кандидата др Матеја Савића, Комисија сматра да кандидат у потпуности задовољава све услове за избор у звање доцента за ужу научну област Међународно право. Кандидат је магистрирао и докторирао из области међународног права, има објављене научне радове из области међународног права и обавља послове вишег асистента на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци.

На основу напријед наведеног Комисија је једногласно закључила да предложи

кандидата др Матеја Савића из Бањалуке за избор у звање доцента на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци, за ужу научну област међународно право.

ПРИЈЕДЛОГ

На основу изнесених података Комисија једногласно предлаже Научно-наставном вијећу Правног факултета у Бањој Луци да се др Матеј Савић из Бањалуке изабере у звање доцента на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци за ужу научну област Међународно право.

Бањалука, мај, 2015. године

Чланови Комисије:

1. Академик проф. др Витомир Поповић, предсједник



2. Проф. др Радован Вукадиновић, члан



3. Проф. др Весна Казизић, члан


